

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 211 din 29.04.2015

Dosar nr.: 667/2014 conexas cu 702/2014

Petiția nr.: 18923/10.11.2014 conexasă cu 19527/25.11.2014

Petent: Forumul Democratic al Germanilor din Județul Satu Mare, Alianța Creștin Liberală Satu Mare

Reclamat: C CD

Obiect: afirmarea la adresa domnului KW I că are „mutră de nazist” în cadrul emisiunii „Agenda Publică” difuzată de televiziunea locală din Satu Mare Informația TV

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.1.1. **Forumul Democratic al Germanilor din Județul Satu Mare** cu domiciliul ales la Cabinetele Grupate de avocatură Demeter&Ressler cu sediul în loc. Satu Mare, str. Mileniului, nr. 10, parter, birou 2, județ Satu Mare

1.1.2. **Alianța Creștin Liberală Satu Mare** cu sediul în loc. Satu Mare, Piața Libertății, nr. 17, județ Satu Mare, prin Cabinet avocat C= A= cu sediul în loc. Satu Mare, str. Mihai Viteazu, nr. 13/1, județ Satu Mare

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. **C C D** cu domiciliul =, județ Satu Mare

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizările petenților vizează afirmația făcută de partea reclamată la adresa domnului KW I, respectiv că are „mutră de nazist”, în cadrul emisiunii „Agenda Publică” difuzată de televiziunea locală din Satu Mare Informația TV. Petenții consideră discriminatorie și periculoasă afirmația reclamatului, fiind atinse drepturile întregii comunități germane.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 13.01.2015, prin adresa nr. 18923/09.12.2014 fiind citat petentul 1, prin adresa nr. 19527/10.12.2014 fiind citat petentul 2, iar prin adresa nr. 19913/09.12.2014 fiind citată partea reclamată. Părțile au fost absente la audiere, iar partea reclamată a transmis punctul de vedere cu privire la obiectul petiției prin adresa nr. 124/12.01.2015. Colegiul director a comunicat petenților punctul de vedere nr. 124/12.01.2015 și a acordat termen

pentru depunerea concluziilor scrise prin adresa nr. 553/27.01.2015. Petentul 1 a transmis concluzii scrise prin adresa nr. 1299/19.02.2015.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului 1

4.1.1. Petentul arată că în data de 04.11.2014, reclamatul, Primar al Municipiului Satu Mare, a fost invitat la emisiunea „Agenda Publică”, difuzată de televiziunea locală Informația TV. În cadrul acestei emisiuni, s-a discutat despre campania electorală și despre susținerea candidatului VV P de către Primarul Municipiului Satu Mare, reclamatul fiind și Președintele organizației Municipale PSD Satu Mare. Reclamatul a avut o serie de ieșiri necontrolate în cadrul emisiunii TV, punctul culminant fiind atins în minutele 47-48, când Primarul Municipiului Satu Mare, a spus despre domnul K W Iohannis, la întrebarea formulată de un alt participant la emisiunea că domnul Iohannis ar avea aspect de neamț, că acesta ar avea o „nutră de nazist”, catalogându-l drept „nazist”.

4.1.2. Petentul consideră că aceste afirmații sunt extrem de periculoase și contrare oricărei conduite normale sau deontogii politice cu atât mai mult cu cât aceste afirmații sunt făcute de Primarul Municipiului Satu Mare, municipiu în care trăiesc pașnic mai multe etnii. Petentul precizează faptul că domnul K I W I a fost timp de 11 ani Președintele Formulei Democrat al Germanilor din România, organizație care reprezintă interesele comunității germane în România, în această ordine de idei catalogarea unui membru marcant al organizației drept nazist, poate prezenta un precedent extrem de periculos pentru întreaga minoritate germană, cu atât mai mult cu cât această afirmație este făcută de un primar a unui oraș reședință de județ.

4.1.3. Reclamatul a încălcat în opinia petentului în mod flagrant prevederile art. 30 alin 6 din Constituția României, astfel „Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”, mai mult alineatul 7 din același articol precizează expresis verbis faptul că „Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestări obscene, contrare bunelor moravuri”. Totodată afirmația făcută de reclamat îndeplinește în mod cumulativ condițiile prevăzute de art. 15 din O.G. 137/2000.

4.1.4. Raportat la toate argumentele prezentate anterior, petentul solicită să se constate și să se sancționeze discriminarea făcută de Primarul Municipiului Satu Mare împotriva comunității germane, avându-se totodată în vedere calitatea/funția persoanei sesizate și circumstanțele concrete ale cauzei.

4.1.5. Prin concluziile scrise transmise prin adresa nr. 1299/19.02.2015 petentul 1 precizează că este de observat că reclamatul recunoaște faptul că a declarat că domnul Klaus Werner Iohannis seamănă și are o înfățișare de nazist, declarația sa culminând în ultima propoziție din primul alineat, unde se susține cu tărie că a afirmat acest aspect. Petentul consideră că această atitudine prin care se aduc anumite asemănări a unei persoane care aparține de o minoritate, cu un grup care a comis crime de război și a săvârșit gesturi incalificabile, poate aduce prejudicii semnificative întregii minorități germane. Toleranța și calmul față de persoane care nu au aceiași înfățișare, crez politic, crez religios trebuie să fie caracteristici sine qua non ale oricărui politician din secolul XXI. Petentul consideră că recurgerea la astfel de afirmații, din partea unei persoane care reprezintă locuitorii unui municipiu reședință de județ, nu poate fi tolerată, iar singura metodă prin care se poate realiza îndreptarea atitudinii, evident greșite, este aceea de a se aplica o sancțiune de către autoritatea în fața căruia se află prezentul diferend. În subsidiar petentul precizează faptul că sunt de acord să se aplice

sanțiunea minimă prevăzută de lege, cel mai important aspect fiind acela de a trage un semnal de alarmă cu privire la respectul și toleranța clasei politice în favoarea și în colaborarea cu alte minorități.

4.2. Susținerile petentului 2

4.2.1. Petentul arată că la data de 04.11.2014 în cadrul emisiunii Agenda Publică de la postul de televiziune local ITV Satu Mare, primarul Municipiului Satu Mare a afirmat în mod repetat faptul că, candidatul Alianței Creștin Liberale pentru funcția de președinte al României K I este nazist, ceea ce a generat o jignire și ofensă în rândul etnicilor germani.

4.2.2. Petentul consideră că prin acest comportament s-a creat un cadru intimidant, ostil, degradant, pe criteriu de naționalitate, etnie, religie și categorie socială la adresa domnului K I. Prin această afirmație, și anume că domnul K I este nazist, implicit s-a făcut o referire la regimul nazist, ceea ce constituie o dramatică coborâre în derizoriu a crimelor nazismului. Negarea implicită a Holocaustului este unul dintre efectele acestei iresponsabile și deliberate afirmații a reclamatului. În mod indirect, au fost minimizeze crimele Holocaustului, fiind astfel supuși unui tratament degradant membrii comunităților care au fost victime ale acestui fenomen.

4.2.3. În rușinoasa tradiție de partid (petentul amintește declarațiile liderului PSD DAN SOVA prin care punea la îndoială crimele nazismului), reclamatul , prin afirmațiile sale de campanie electorală, își arată profundul dispreț față de comunitățile de șvabi și etnici germani. Cuvântul "Nazist" este denumirea dată adeptilor așa-numitului "socialism național", mai târziu cuvântul exprima și dezaprobarea clară a socialismului național, a politicii partidului Hitlerist.

4.2.4. Petentul 2 consideră că este necesara o intervenție insituțională promptă și de urgență, care să evalueze cu greutatea autorității publice, enunțul iresponsabil al primarului Municipiului Satu Mare. Este inadmisibilă o astfel de afirmație din partea unui reprezentant al comunității, care înțelege să facă astfel de acuze nefondate, degradante și iresponsabile doar pentru a crea o antipatie a cetățenilor din Satu Mare față de candidatul Alianței Creștin Liberale Klaus Iohannis.

4.2.5. Petentul consideră că în astfel de situații în baza O.G. nr 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, organele competente, în situația de fata Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, trebuie sa acționeze prompt pentru a da un exemplu comunității și de a descuraja astfel de declarații ofensatoare și discriminatorii, mai ales când acestea sunt făcute de către un reprezentant al comunității și anume Primarul orașului. Petentul 2 solicită dispunerea măsurilor legale care se impun și sancționarea contravențională a primarului municipiului Satu Mare..

4.3. Susținerile reclamatului

4.3.1. Analzând conținutul celor 2 petiții care îl vizează, reclamatul a ajuns la concluzia că nu sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii sale contravenționale, susținerile și afirmațiile făcute în cadrul emisiunii televizate din data de 04.11.2014 la ITV Satu Mare neputându-se constitui în acte de discriminare a d-lui Klaus Werner Iohannis.

4.3.2. În primul rând reclamatul relevă că petiția nr.19527/25.11.2014 este asumată de o entitate juridică a cărei existență a încetat după cel de-al doilea tur de scrutin de la alegerile prezidențiale din anul 2014. Această alianță politică, din informațiile pe care le deține, a fost creată cu scopul de a susține un singur candidat în alegerile prezidențiale din toamna anului 2014 fiind formată din două partide politice: PDL și PNL. În condițiile în care petiția a fost asumată la 8 zile de la data turului al doilea

pentru alegerile prezidențiale din toamna anului 2014, reclamatul se întreabă dacă o astfel de entitate mai avea calitatea sau capacitatea juridică de a face sesizări sau acte juridice în condițiile în care a fost desființată la data de 17.11.2014. Reclamatul este convins că această îndoială poate fi înlăturată dacă sunt prezentate anumite dovezi cu privire la existența sau nu a persoanei juridice care și-a asumat aceasta petiție la data de 25.11.2014.

4.3.3. În al doilea rând reclamatul învederează că, din păcate, s-a văzut obligat să analizeze conținutul juridic al noțiunii de „discriminare” dat de art.2 alin.1 din OG nr.137/2000 și nu a identificat nici o deosebire, excludere, restricție sau preferință pe orice bază care să aibă ca scop o încălcare deliberată de către el a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. A fost fără îndoială o interpretare excesivă și scoasă din context a petiționarilor care îl acuză pe nedrept ca a produs o discriminare a d-lui KW I afirmând că acesta ar fi „nazist”. Expriarea, făcută într un context politic de actualitate majoră la data acelei emisiuni televizate și sub impulsul firesc de susținere a unui alt candidat la Președinția României, a fost una determinată de o comparație pe care a facut-o pe moment cu un personaj principal dintr-un film mai vechi care avea o asemanare fizică izbitoare cu actualul domn Președinte al României. Reclamatul chiar crede că a afirmat ca dl. Iohannis seamănă cu un nazist nu că este nazist.

4.3.4. Sub nici o formă nu a avut nici intenția și nici dorința de a aduce o jignire sau insultă candidatului Iohannis comparându-l cu un nazist oarecare ca în vremuri demult apuse. A fost o exprimare desigur regretabilă însă, în opinia sa, în acord cu prevederile art.2 alin.8 din OG nr.137/2000 care garantează dreptul la libera exprimare și dreptul la opinie pentru orice cetățean al României. Contextul politic din perioada alegerilor prezidențiale, în opinia sa, anumite susțineri, afirmații, teorii sau comportamente care uneori se află la limita legalității, dar sunt totuși permise, fiind specifice bătăliei politice cu scopul de a câștiga voturile cetățenilor. Reclamatul insistă pe aceste aspecte pentru a reliefa ca a participat la o emisiune televizată cu scop electoral în care în cea mai mare parte a prezentat atuurile candidatului pe care l-a susținut în alegerile prezidențiale fără a insista prea mult pe programul sau platforma politica a celui alt candidat.

4.3.5. În al treilea rând reclamatul dorește să asigure de respectul deosebit pe care îl are pentru etnicii germani din România și pentru poporul german în general, care pentru filosofia sa despre viață reprezintă un model. Este legat sentimental și profesional de poporul german: un membru important al familiei sale este de etnie germana (socrul); are prieteni apropiați pe care îi vizitează des în Germania. În calitatea sa de Primar al municipiului a stabilit o colaborare deosebită și continua cu petiționarul 1, derulând proiecte comune de interes local. A încurajat și inițiat relații de parteneriat cu orașe din Germania, a participat la numeroase întâlniri bilaterale și este un cunoscut susținător al oricărui investitor german care dorește să deruleze relații de afaceri în Municipiul Satu Mare.

4.3.6. Reclamatul are convingerea și încrederea că vor fi analizate cu deosebită responsabilitate susținerile petiționarilor și solicită, ca în baza apărărilor expuse, să fie respinsă solicitarea acestora de a fi sancționat, nefiind întrunite condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii sale contravenționale pentru presupusa încălcare a prevederilor OG nr. 137/2000.

5.1. În fapt, Colegiul director reține că afirmația făcută de partea reclamată la adresa domnului Klaus Werner Iohannis, respectiv că are „mutră de nazist”, în cadrul emisiunii „Agenda Publică” difuzată de televiziunea locală din Satu Mare Informația TV, intră sub incidența art. 2 alin.1 și art.15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.2.1. În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

5.2.2. Potrivit art. 15 din O.G. 137/2000, republicată, constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.

5.2.3. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*
 - Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
 - Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.2.4. Colegiul director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul director a analizat dacă există un tratament diferențiat între diferite persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit din cauza unui criteriu de discriminare. Colegiul director apreciază că se invocă un tratament diferențiat în ceea ce privește afirmația făcută de partea reclamată la adresa domnului K W I, respectiv că are „mutră de nazist”, în cadrul emisiunii „Agenda Publică” difuzată de televiziunea locală din Satu Mare Informația TV.

5.2.5. Trebuie avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege. Colegiul director, analizând înscrisurile aflate la dosar și a sesizării, astfel cum este formulată, apreciază că la baza tratamentului diferențiat a stat apartenența la etnia germană a candidatului la președinție, domnul K W I.

5.2.6. Colegiul director, la analizarea obiectului plângerii deduse soluționării, se raportează și la jurisprudența CEDO pentru a defini limita dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate. Privind libertatea de exprimare, CEDO analizează trei aspecte:

a) legalitatea restrângerii, și anume existența unei baze legale interne, și calitatea normei juridice (legea trebuie să fie accesibilă, precisă și previzibilă în așa fel încât să se înțeleagă restrângerea în mod clar, totodată trebuie să permită estimarea consecințelor faptelor contrare legii);

b) legitimitatea restrângerii, ceea ce trebuie să fie prevăzută de Convenție (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);

c) necesitatea retrângerii într-o societate democratică.

5.2.7. În acest sens, CEDO a elaborat un set de principii:

a) libertatea de exprimare constituie unul din fundamentele esențiale ale societății democratice, și una dintre condițiile de bază ale progresului societății și ale autorealizării individuale (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979; OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49; WINGROVE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 19/1995/525/611, 25 noiembrie 1996, § 52 ș.a.);

b) libertatea de exprimare nu vizează doar informațiile sau ideile primite favorabil sau considerate a fi inofensive sau indiferente, ci și cele care ofensează, șochează sau incomodează statul sau orice parte a populației; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și înțelegerii, fără de care nu poate exista o societate democratică; libertatea de exprimare are și excepții, dar care trebuie interpretate în mod strict, iar necesitatea oricărei restrângeri trebuie stabilite în mod convingător (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979; OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49 ș. a.)

c) exercitarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979 ș. a.); astfel, între altele, este legitimat să se includă obligația de a evita pe cât se poate expresii care, în mod gratuit, ofensează alții, profanează sau care reprezintă o ingerință în drepturile lor, care astfel nu contribuie la orice formă de dezbateră publică capabilă de a duce la un progres al relațiilor umane (OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49; WINGROVE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 19/1995/525/611, 25 noiembrie 1996, § 52 ș. a.);

d) toleranța și respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și societății pluraliste, prin urmare este necesar ca în societățile democratice să se sancționeze sau chiar să se prevină orice formă de expresii care diseminează, incită, promovează sau justifică ura bazată pe intoleranță, cu condiția ca orice formalitate, condiție, restricție sau amendă impusă să fie proporțională cu legitimitatea invocată (GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 40 ș. a.);

e) art. 17 al Convenției previne ca grupurile totalitare să exploateze în propriul interes principiile enunțate, întrucât scopul acestor grupări este de a distruge drepturile și libertățile; această prevedere se referă și la activitățile politice (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979 ș. a.);

f) anumite expresii concrete reprezintă un limbaj al urii, care pot insulta indivizi sau grupuri de persoane, iar aceste expresii nu se bucură de protecția articolului 10 al Convenției (JERSILD împotriva DANEMARCEI [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 35; GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 41 ș.a.);

g) se poate invoca necesitatea restrângerii libertății de exprimare în situația în care există o nevoie publică urgentă; statele au o anumită marjă de apreciere privind existența nevoii, dar această apreciere se completează cu supervizarea europeană atât a legislației cât și a modului de aplicare al legislației de instanțele independente; CEDO este împuternicit să ofere interpretarea în ce măsură restricția sau sancționarea este reconciliabilă cu libertatea de exprimare (OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 50; WINGROVE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 19/1995/525/611, 25 noiembrie 1996, § 53; GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 38 ș. a.);

j) în exercitarea supervizării, CEDO analizează atât conținutul cât și contextul afirmațiilor în cauză; restrângerea trebuie să fie proporțională cu legitimitatea restrângerii, autoritățile trebuie să justifice relevanța și suficiența lor (JERSILD împotriva DANEMARCEI [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31 ș. a.); orice formalitate, condiție, restricție sau penalitate impusă considerată a fi necesară într-o societate democratică pentru sancționarea sau chiar prevenirea discriminării trebuie să fie proporțională cu scopul legitim urmărit (OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49 ș. a.);

k) stabilirea pedepselor este în principiu de competența instanțelor naționale, CEDO consideră totuși că aplicarea pedepsei închisorii pentru o infracțiune în domeniul presei nu este compatibilă cu libertatea de exprimare a jurnaliștilor, decât în circumstanțe excepționale, mai ales atunci când au fost grav afectate alte drepturi fundamentale, ca de exemplu în cazul utilizării limbajului urii sau incitării la violență (CUMPĂNĂ și MAZĂRE împotriva ROMÂNIEI, nr. 33348/96, 17 decembrie 2004, § 115 ș. a.).

5.2.8. Colegiul director, analizând înscrisurile aflate la dosar și a sesizării, astfel cum este formulată, apreciază că afirmația făcută de partea reclamată la adresa domnului K W I, respectiv că are „nutră de nazist”, în cadrul emisiunii „Agenda Publică” difuzată de televiziunea locală din Satu Mare Informația TV, are un caracter discriminatoriu, care duce la instigare la ură. Colegiul consideră necesară precizarea conform căreia, afirmațiile la acest nivel sunt foarte periculoase datorită faptului că acestea pot aduce atingere demnității personale a întregii comunități germane din România. Nu se poate reține libera exprimare având în vedere că potrivit articolului 30 alin. 6 și alin. 7 din Constituției României: alin. 6 „Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine” și alin. 7 „Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestări obscene, contrare bunelor moravuri”. În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legiilor este obligatorie.”

5.2.9. Art. 7 din O.G. nr. 2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor, prevede că: (1) Avertismentul constă în atenționarea verbală sau scrisă a contravenientului asupra pericolului social al faptei săvârșite, însoțită de recomandarea de a respecta dispozițiile legale; (2) Avertismentul se aplică în cazul în care fapta este de gravitate redusă; (3) Avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune.

5.2.10. Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de art. 2 alin. 1 și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Colegiul director apreciază că, în cauză, sunt

elemente care să probeze faptele de discriminare de care este acuzat reclamatul și care să conducă la angajarea răspunderii contravenționale.

5.3. Opinie separată exprimată de Popa Claudia Sorina:

5.3.1. Art. 26 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000** stabilește: „*Contravențiunile prevăzute la art. 2 alin. (5) și (7), art. 5-8, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, art. 13 alin. (1), art. 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.*”

5.3.2. Se poate observa că **Ordonanța nr. 137/2000**, republicată, la art. 26 alin. 1, prevede clar sancționarea faptelor de discriminare cu amendă contravențională, fără să specifice posibilitatea aplicării sancțiunii de avertisment, ceea ce arată că legiuitorul a considerat că aceste fapte, prin gravitatea lor, trebuie sancționate ca atare. Prin **O.U.G. nr. 19/2013** amenziile contravenționale au devenit mai mari, în motivare arătându-se că a fost nevoie de modificarea de urgență a **O.G. nr. 137/2000** „*având în vedere:*

- *depășirea datei-limită pentru transpunerea corectă și completă în legislația națională din România a Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, și a Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă;*
- *scrisoarea Comisiei Europene de punere în întârziere a autorităților române [nr. C (2012) 3996 final], emisă la 22 iunie 2012 în Cauza 2012/2099, pentru neîndeplinirea obligației de stat membru al Uniunii Europene de transpunere corectă și completă a Directivei 2000/43/CE;*
- *scrisoarea de răspuns nr. 3.092/LO din 22.08.2012, prin care România s-a angajat să soluționeze aspectele sesizate de Comisia Europeană «până la jumătatea anului 2013»;*
- *faptul că prin promulgarea la data de 21 martie 2013 a Legii nr. 61/2013 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, proces legislativ inițiat în anul 2010, a fost asigurată transpunerea corectă a Directivei 2000/43/CE doar în ceea ce privește sarcina probei;*
- *faptul că parcurgerea unui proces legislativ pentru transpunerea corectă a celorlalte aspecte semnalate de către Comisia Europeană ar însemna o perioadă mare de timp, ceea ce ar duce la depășirea termenului asumat de către autoritățile române în fața Comisiei Europene;*
- *faptul că orice întârziere a autorităților române în transpunerea Directivei 2000/43/CE poate conduce la posibilitatea elaborării din partea Comisiei Europene a avizului motivat ce poate declanșa faza contencioasă prin sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru;*
- *riscul angajării răspunderii României pentru încălcarea obligațiilor de a transpune Directiva 2000/43/CE și Directiva 2000/78/CE, ce poate avea ca rezultate plata unei sume forfetare, precum și a unor penalități cu titlu cominatoriu”*

5.3.3. Prevederile **O.G. nr. 2/2001** nu sunt aplicabile nici datorită faptului că reprezintă cadrul general al contravențiilor, față de care **O.G. nr. 137/2000**, privind aplicarea amenzii contravenționale, are calitate de lege specială. Acest caracter reiese și din prevederile art. 26 alin. 4 al **O.G. nr. 137/2000**, care derogă de la termenul general de prescripție a amenzilor contravenționale („*Aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la alin. (1) se prescrie în termen de 6 luni de la data soluționării petiției de*

către Consiliu”). Directivele Uniunii Europene în domeniu (ex. **Directiva Consiliului 2000/43/CE**, prin art. 15) și jurisprudența Curții Europene de Justiție solicită statelor membre Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante. Neaplicarea unei amenzi contravenționale nu se poate considera a fi o sancțiune efectivă și descurajantă.

5.3.4. Raportul Comisiei Europene (Report from the Commission to the European Parliament and the Council) din 17.01.2014, la subcapitolul 3.5., Sancțiuni și remedii (pagina 7), referind tocmai la practica Consiliului Național pentru Combaterea discriminării, critică aplicarea sancțiunilor simbolice (și anume sancțiunea cu avertisment în cauza **ACCEPT împotriva George Becalli**): „*The two Directives do not harmonise sanctions and remedies in respect of discrimination, but require the Member States to lay down effective, proportionate and dissuasive sanctions and to ensure that judicial procedures for the enforcement of obligations under these Directives, possibly preceded by an administrative pre-litigation procedure, are available. The initial problems which many Member States encountered in relation to the correct transposition of the rules on sanctions have now been addressed and the sanctions provided for by law are generally appropriate. However, there are still potential grounds for concern as regards the availability of remedies in practice and whether sanctions that are imposed in concrete cases comply fully with the requirements of the Directives. The national courts appear to have a tendency to apply the lower scale of sanctions provided for by law and in terms of the level and amount of compensation awarded³⁸. In the ACCEPT case, the CJEU pointed out that Directive 2000/43/EC precludes national law under which sanctions are purely symbolic and that under certain conditions it would be in breach of the Directive if it is only possible to give a warning in a case of discrimination [Case C-81/12 Asociația Accept v Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, judgment of 25 March 2013. The CJEU left the assessment of whether this was the case to the national court]. In the light of these issues, the Commission will closely monitor the standards applied in the use of sanctions and remedies in the Member States.*”

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 5 voturi pentru și 1 vot împotriva, membru Colegiu director Popa Claudia Sorina**, ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu potrivit art. 2 alin. 1 și art. 15 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;

2. Sancționarea domnului CC D pentru faptele prevăzute la art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu avertisment, conform art. 7 din O.G. nr. 2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor, actualizată;

3. Colegiul director recomandă domnului Coica Costel Dorel să își revizuiască limbajul folosit în intervențiile publice în vederea respectării legislației în vigoare;

4. Obligarea domnului C CD să publice în mass-media un rezumat al prezentei hotărâri de constatare, conform art. 26 alin. 2 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

5. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului Forumul Democratic al Germanilor din Județul Satu Mare cu domiciliul ales la Cabinetele Grupate de avocatură Demeter&Ressler cu sediul în loc. Satu Mare, str. Mileniului, nr. 10, parter, birou 2, județ Satu Mare

6. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului Alianța Creștin Liberală Satu Mare cu sediul în loc. Satu Mare, Piața Libertății, nr. 17, județ Satu Mare, prin Cabinet avocat C A cu sediul în loc. Satu Mare, str. Mihai Viteazu, nr. 13/1, județ Satu Mare

7. O copie a prezentei hotărâri se va comunica reclamatului, domnului C Costel D cu domiciliul județ Satu Mare

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - membru

BERTZI THEODORA - membru

GHEORGHIU LUMINIȚA - membru

JURA CRISTIAN – membru

MANOLE PETRE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA - membru

Motivele de fapt și de drept redactate D.D.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.